

Radim Kořínek

Beauty fotografie

Inspirativní průvodce fotografa
podivuhodným světem krásy

computer
press

Radim Kořínek

Beauty fotografie
Inspirativní průvodce fotografa
podivuhodným světem krásy

Computer Press
Brno
2012

Beauty fotografie

Inspirativní průvodce fotografa podivuhodným světem krásy

Radim Kořínek

Obálka: Martin Sodomka

Odpovědný redaktor: Eduard Keberle

Technický redaktor: Jiří Matoušek

Objednávky knih:

<http://knihy.cpress.cz>

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN 978-80-251-3771-0

Vydalo nakladatelství Computer Press v Brně roku 2012 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4.
Číslo publikace 16 465.

© Albatros Media a. s. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

1. vydání

 ALBATROS MEDIA a.s.

OBSAH

Úvod	7
Kapitola 1 – Myšlení a cit versus technika	9
Myšlení	11
Technika	15
Cit	15
Kapitola 2 – Beauty	17
Pojem Beauty – definice, vymezení	19
Krása a kýč ve výtvarném umění	23
Komerční uplatnění	24
Fotografie a obraz ve zpodobování ženy	27
Kapitola 3 – Světlo	31
Technika	32
Interiér	32
Umělé světlo	34
Rozmístění světel po ateliéru	36
Přirozené světlo v interiéru	38
Exteriér	38

Kapitola 4– Jak začít 41

Vize, koncept	42
Vhodná modelka	48
Kde modelky hledat	49
Vizáž, účes, šaty, šperky a doplňky	50
Interiér, exteriér	52
Interiér	52
Exteriér	52

Kapitola 5 – Vlastní fotografování 55

Navození dobré atmosféry	56
Vyjasnění si možností a cílů se všemi zúčastněnými	57
Živost, volné vedení modelky	59
První snímky	60
Maximum variant	60
Příprava na postprodukční úpravy	61
Kdy skončit	61
Zohlednění požadavků zákazníka či zúčastněných	62

Kapitola 6 – Atmosféra 65

Které záběry vybrat	67
Atmosféra snímku	69

Kapitola 7 – Postprodukce 71

Retuš	72
Deformace a „vylepšování“	75
Montáž	81
Jednoduchost versus složitost	93

Kapitola 8 – Rozbor jednotlivých fotografií	97
Kapitola 9 – Inspirace a originalita	149
Kapitola 10 – Galerie	157
Závěr	173
Rejstřík	175

Tuto knihu věnuji své ženě Kataríně za její velkorysou podporu a nekonečnou inspiraci.

Obrázek Ú.1: *Retro*, modelka Kateřina Krobová (Bohemia Model Management), vizáž Katarína Kořínková

ÚVOD

Tématem této publikace je fotografie ve stylu Beauty. Samotný pojem Beauty (krása) je velice výmluvný. Budeme se skutečně zabývat především objevováním a znamenáváním krásy. Fenomén krásy je však značně relativní. Hranice mezi krásným a odpudivým je velmi individuální a mění se v čase podle vrtochů aktuální módy. Navíc, co se líbí jednomu, nemusí se nutně líbit druhému. V Beauty fotografii je situace trochu jiná. Zkusíte-li si zadat do internetového vyhledávače zmíněný název, naleznete celou záplavu snímků, jež se od sebe prakticky nebudou lišit. Většinou pohledná symetrická tvář, čistá pleť, jemné světlo, svěží teplota barev, ruce v něžném gestu poblíž obličeje. Jedna jako druhá. Všimněte si, že prakticky není možné identifikovat autora podle jeho specifického stylu. Jistě, fotografie Beauty se uplatňuje především v komerci, kde prim hrají požadavky zákazníka. Reklama má svá pravidla a neposkytuje příliš velký prostor pro manévrování. Přesto je možné hledat a úspěšně nalézat nová, invenční řešení.

Cílem knihy je nabídnout vám několik různých možností práce s pojmem krásy. Kde hledat inspiraci, jak je možné o ní přemýšlet, jak ji zachycovat či interpretovat. Mým cílem není poskytnout vám návod, jak se zařadit do šedé masy konkurence, ale jak se stát ve své tvorbě sami sebou. Proč být průměrní, když máte možnost být jedineční? Proč hned na začátku ohýbat hřbet? Dozvíte se zde cosi o výtvarném myšlení, o vztahu fotografie a volného vizuálního umění. Stručně si povíme něco o vhodném osvětlení, konkrétní práci s modelkou a týmem spolupracovníků. Zjistíte, jak selektovat dobré záběry od průměrných a špatných. Probereme si postprodukci včetně populární montáže atd. Na závěr se pokusím podrobně rozebrat své vlastní fotografie a prozradit vám konkrétní postupy, jichž jsem při jejich vzniku používal.

Mým úmyslem není cosi vnucovat nebo bohorovně poučovat. Rád bych jen nabídl pomocnou ruku těm, kteří o to budou stát.

Obrázek Ú.2: *Bílá*, modelka Karolína Machová, vizáž Táša Havlíčková

KAPITOLA

1

MYŠLENÍ A CIT
VERSUS TECHNICKA

Obrázek 1.1: modelka Bára Bálková, vizáž Katarína Kořínková

Obrázek 1.2: *Bílá*, modelka Karolína Machová, vizáž Táša Havlíčková

Myšlení

Během studia na Akademii výtvarných umění, které je oficiálně šestileté, se o vlastní technice malby nebo fotografování nedozvíte prakticky nic. Předpokládá se, že už techniku buď máte, nebo jste natolik na výši, že si ji sami doplníte, dostudujete. Není to tak pochopitelné ve všech ateliérech, ale v těch, kde jsem se vyskytoval, to tak bylo. Celá výuka je zaměřená především na výtvarné myšlení.

Umění musíte nejdříve pochopit. Přemýšlet o něm.

To není tak jednoduché, jak to na první pohled vypadá, když chcete vymyslet dílo, jímž sdělujete nějaký obsah. Něco nově-

ho, co tu ještě nebylo. Něco, co nebude primitivně prvoplánové, ale zároveň si udrží srozumitelnost pro běžného konzumenta vaší práce. Něco, co si dokážete bezpečně obhájit. To je velmi těžké.

Výuka rovněž neprobíhá klasickou formou: pedagog přednáší, žák naslouchá. Jde o skupinové konzultace, kde se hledá řešení problému prostřednictvím rozhovoru všech zúčastněných. Profesor neřekne studentovi, co má dělat. Ale pomůže mu, aby na to přišel sám. Považuji to za velice dobrou metodu výuky. AVU mi v tomto směru dala opravdu hodně.

Z tohoto důvodu bych vás poprosil o trpělivost, neboť v textu narazíte na nejednu odbočku, která s focením Beauty přímo

Obrázek 1.3: modelka Aneta Parris, vizáž Veronika Šorfová, pro časopis For Men

nesouvisí. Myslím však, že mají svou důležitost z hlediska výtvarného myšlení, o které mi půjde především.

Dovolím si zde vyřknout i jednu „kacířskou“ myšlenku, že totiž nemít v tomto případě fotografické vzdělání může být i výhodou. Proč? Vysvětlím na příkladu svého původního oboru malby. Skoro nikdo v značně bohatých dějinách výtvarného umění se nezapsal do historie tím, že tvořil momentálně populární artefakty. Naopak, byli to ti, kteří šli proti proudu. Ti, kteří se vymanili z „okovů“ vzdělání (z toho, co jim bylo vtlačováno do hlavy) a přišli s něčím novým. Milan Knížík jednou pronesl větu zhruba v tomto znění: Dobrá škola je ta, vůči níž se student vymezí. Přeloženo do češtiny: škola by měla dát studujícímu dobrý základ, na kterém může stavět, ale neměla by ho „ohnout“ – stáhnout do průměru. Budoucí umělec by měl být zase natolik silný, aby si udržel nadhled a vlastní názor. A možná i trochu pochybnosti, která ho neustále nutí hledat jiná řešení.

Sám na sobě občas pozoruji negativní vlivy mého studia, které se nabalily na ty pozitivní. Hluboko v podvědomí mám například zapsáno, že tohle je kýč a ono už ne, že ta a ta barva by se neměla kombinovat nebo špinit a tak dále. Jsou to hranice, které už nepřekročím. Kdežto ve fotografii mám mnohem větší svobodu. Teorii znám, ale nemám ji tak tvrdě zafixováno jako v malbě. Můžu více experimentovat a pouštět se do akcí, které by jinak byly tabu. Samozřejmě ve většině případů si natluču nos, avšak tu a tam z toho území fotografického podsvětí vytáhnou na světlo postup, který mi otevře nové obzory. A to je podle mne největší výhoda nezátíženosti.

Obrázek 1.4: Egypt, modelka Paulina Nakashole, vizáž Táňa Havlíčková

Obrázek 1.5: modelka Andrea Saint Clair, model Justice Kofi, vizáž Janine Alexander

Technika

Mnoho fotografů má tendenci „utopit se v technice“. Techniku, ať už fyzickou nebo techniku fotografování, natolik adorují, že přestávají myslet na obsah a sílu samotného snímku. Vytrácí se obsah a zůstává jen studená dokonalost.

Někdy se to hodí (třeba u produktové fotografie), někdy méně. Jedná se o poměrně přirozenou tendenci a fotograf by se měl neustále kontrolovat, jestli už též v tomto souboji nepodléhá.

Na opačném pólu stojí fotografové, kteří si s technikou nelámou hlavu. Většinou jsou to lidé původně z jiných oborů bez fotografického vzdělání. Pracují více citem. Někdy dokonce jen citem. Jindy jde o umělce, kteří techniku ovládají, avšak jdou proti ní. Dělají z „chyby“ umění. Schválně záběr poškozují, rozostřují, dodávají zrno, přepalují, přiznávají okraje negativu... Mnohokrát dosahují úžasných výsledků.

Oba zmíněné přístupy mají něco do sebe a jsou tvůrci, kteří jejich prostřednictvím udělali závažnou kariéru. Na začátek bych však doporučil zajímat se o obojí a časem se uvidí, kam vás to více potáhne.

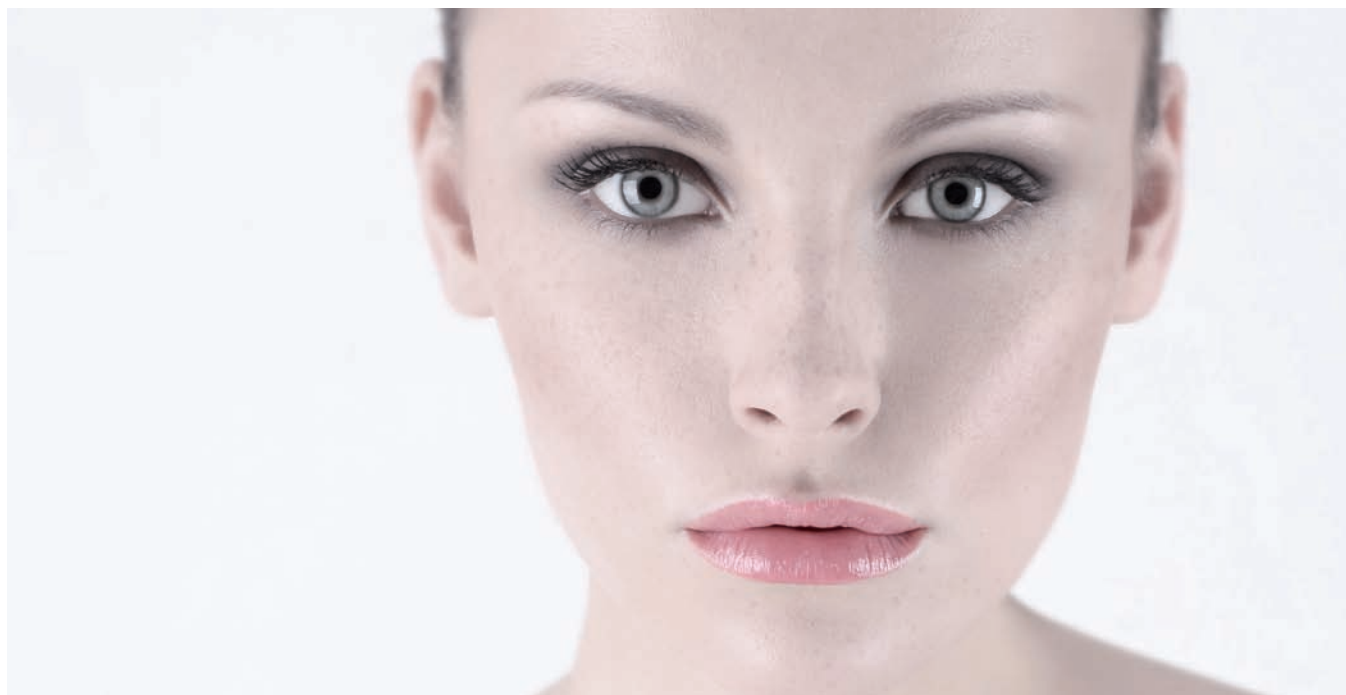
Cit

Třetím faktorem, který má, podle mého názoru, nesmírný vliv na kvalitu fotografie, je cit. Společně s technikou fotografování a výtvarným myšlením tvoří základní výbavu každého dobrého fotografa.

Cit. Co to vlastně je? Když si do řady srovnáte 20 podobných fotek a budete si je pečlivě prohlížet, tak jedna nebo dvě z nich vás zaujme. Bude vás něčím přitahovat více než ostatní. Nebudete schopní říci, proč tomu tak je, ale budete to cítit. Cit je vlastnost, se kterou se musíte narodit. A narodí se s ním asi každý. U někoho je silnější, u někoho slabší. Dobrá zpráva je, že ať je cit takový nebo makový, je možné ho, stejně jako fantazii, trénovat. Budete-li dlouhodobě prohlížet spousty kvalitních fotografií a u každé z nich se zastavíte a zkusíte si zodpovědět otázku, proč se vám právě tato fotografie líbí, čím vás nejvíce zaujala, mnohemu se naučíte. Získáte podvědomou zásobárnu nápadů. Vytvoříte si určitý přehled o konkurenci a váš cit pro fotografii se o něco málo zvýší.

Cit hraje důležitou úlohu v každé opravdu dobré fotografii. Tam, kde se necháte pohltnout fotografovaným objektem natolik, že přestáváte myslet na techniku a na původní myšlenkový koncept (záměr), vítězí cit. A v mnohých případech je to ku prospěchu věci.

Obrázek 1.6: modelka Adéla Kučerová, vizáž Adéla Kučerová

KAPITOLA

2

BEAUTY